

forsvinder, misunder jeg ikke det ministerielle Kontor, som skal administrere denne Lov og skaffe Korn ind efter denne Lov. Denne Kornlovs Bestemmelser vil nemlig føles ganske anderledes uretfærdige end den gældende Kornlovs, fordi man anlægger en ganske anden Maalestok nu, efter at Krigen er ophørt, end man anlagde før. Jeg vil tilføje, at Landboforeningerne, som de ogsaa udtaler i deres Erklæring, vil finde det rimeligt, at Brødpriserne nedsættes, selv om Rationeringen efter min Mening meget vel kan ophøre som unødvendig. Men Byrden ved, hvad det vil koste at nedsætte Brødprisen, maa vi, saaledes som Venstre hele Tiden har hævded, vedblivende hævde er en Byrde, som maa bæres af hele Samfundet, af Landbruget saavel som af de andre Erhverv, men ikke af det enkelte Erhverv, Landbruget, alene eller forlods for en væsentlig Del. Jeg skal nu sammendrage Landboforeningernes Standpunkt overfor Lovforslaget i følgende ganske simple og, som jeg mener, fuldkommen fyldestgørende: Ingen Kornligning, fordi den vil være uretfærdig, da Grundlaget er uretfærdigt, og den vil være et Spild af Tid og Arbejde og Papir og Sværte og Penge. Med Fodringsforbud og Udførselsforbud for Brødkorn vil der være sikret Landet tilstrækkeligt Brødkorn. Staten maa saa give Majs omkostningsfrit ombyttet Kilo for Kilo eller ogsaa Foderkager i Forhold til Foderværdien. Jeg antager, det vil være rigtigt, at Afleveringen sker paa Statens Lagre, og at de andre Foderstoffer udleveres derfra. Naar vi faar en saadan Ordning, faar enhver Landmand en rimelig Erstatning for sin Avl af Brødkorn, og dernæst, som der er foreslaaet, Tiladelse til fri Handel med det øvrige Korn.

Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger om Bestemmelsen i Lovforslagets § 13 angaaende de Jordbrug, der ikke har opfyldt deres Leveringspligt efter Kornloven af 1918. Der foreslaas, at de skal aflevere det manglende af denne Høsts Avl. Men det maa jeg ligesom mit Partis Ordfører modsætte mig. Efter den Kampagne, der har været ført af en stor Del af den danske Presse, og hvori man har stemplet alle disse 10—20—40 000 Landbrugere som Kornsnydere, vil en saadan Bestemmelse, naar den vedtages af Rigsdagen, sige, at vi giver det Stempel, der er paa trykt disse Mænd, vor Underskrift. Det vil jeg ikke være med til, det vil være i højeste Grad uretfærdigt og ærekrænkende for de allerfleste af disse Jordbru-

gere. Det maa være Regeringens og Øvrighedens Sag at undersøge disse Forhold og dømme derefter. Det var, som jeg tidt har sagt, en slet Kornlov, vi fik i Fjor, og at den maatte faa saadanne Følger, var jeg paa Forhaand klar over. Men det er Følger, som for de allerflestes Vedkommende har ganske andre Aarsager end dem, man har nævnt i en stor Del af Pressen. Der er Egne i Landet, hvor der er sket stor Stormskade — det gjaldt f. Eks. Vendsyssel, hvor en meget stor Part af Kornet blæste af, de kunde ikke vurdere, at der var blæst en saa stor Part af, som det viste sig, da de havde tærsket. Derfor havde de troet, de kunde opfylde deres Ligning, og havde ikke taget Forbehold, ogsaa fordi de nødige vilde ind under den Kontrol, der ifølge Kornloven i saa Fald skulde føres med dem. Da det saa kom til Stykket, viste det sig, at de havde avlet mindre, end de havde beregnet, og ikke var i Stand til at opfylde deres Forpligtelser.

Jeg vil slutte dette Afsnit af min Tale med Ønsket om, at dette Lovforslag, som vil vække megen og berettiget Uvillie ude i alle de Landbrugskredse, der kommer ind under Ligningen, ikke maa blive til Lov, som det foreligger, men at det maa blive ændret i Overensstemmelse med de Linier, jeg her har draget, saa at det danske Landbrug kan faa Betingelser for atter at kunne arbejde og producere og udføre Varer, saa at vi kan blive i Stand til at tilbageerobre vore gamle Markeder og erobre nye, om det er muligt.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen). Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Rønne, anstillede han nogle Betragtninger i Retning af, at Staten maaske kunde have sin Majs herhjemme til 30 Kr., hvilket vil svare til den ansatte Rugpris af 30 Kr. Det er meget muligt, det er ogsaa muligt, at Majsen efter Nytaar eller henad Foraaret kan gaa ned i 20 Kr., det ved vi intet som helst om, men det interesserer os heller ikke, vi taler slet ikke for en høj Kornpris. Det er en fuldkommen forkert Opfattelse, at Landbruget taler for en høj Kornpris, Landbruget er interesseret i en lav Kornpris og i at faa sine Raastoffer til Produktionen herind saa billigt som muligt. Vi kræver kun at faa et Fodermiddel for det Brødkorn, Staten ønsker at faa, hvad enten det saa bliver Majs eller andet, hvad enten det er dyrt eller billigt, thi selv om Majsen er dyr, er den